

Arrest

nr. 322 941 van 7 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 9 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 februari 2024 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN /oco advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1985.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 19 april 2015. Op 20 april 2015 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in België in.

De verzoekende partij wordt op 11 juni 2015 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 16 juni 2015 wordt de verzoekende partij door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) erkend als vluchteling.

Op 2 december 2021 wordt de verzoekende partij veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg, Antwerpen, afdeling Antwerpen voor deelname aan de activiteiten van een terroristische groep en overtredingen van de bestaande reglementering betreffende financiële transacties. Ze werd hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar en een geldboete van 8000 euro. De rechtbank verleende de verzoekende partij uitstel van tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf voor een termijn van vijf jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis en van de geldboete voor een termijn van drie jaar.

Op 8 maart 2022 stuurde de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) een brief naar de commissaris-generaal met de vraag tot de intrekking van de vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wegens een definitieve veroordeling.

Op 27 december 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit en bent u geboren op (...) februari 1985 in Tal Mamo, gelegen in de provincie Aleppo.

U bent eind 2014 of begin 2015 vanuit Syrië naar Turkije gevlucht. U reisde daarna naar België, waar u op 20 april 2015 om internationale bescherming hebt verzocht omdat u bij een terugkeer naar Syrië rekrutering als reservist vreesde. Ter staving van uw verzoek legde u uw Syrische identiteitskaart en rijbewijs en een kopie van de eerste pagina van uw paspoort neer.

Op 16 juni 2015 erkende het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u als vluchteling.

Op het einde van 2015 kwamen uw echtgenote [I. A.I-J.] en uw zes kinderen via gezinshereniging naar België. Intussen woont u niet meer samen met [I.], doch zijn jullie niet officieel gescheiden.

Op 8 maart 2022 stuurde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een brief naar het CGVS met de vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus wegens een definitieve veroordeling.

Op 2 december 2021 werd u door de Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen veroordeeld voor deelname aan de activiteiten van een terroristische groep en overtredingen van de bestaande reglementering betreffende financiële transacties. U werd hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 8000,00 euro. De Rechtbank verleende u uitstel van tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis en van de geldboete voor een termijn van 3 jaar.

Op 2 februari 2023 stuurde het CGVS u een schriftelijk verzoek om mee te delen waarom uw status behouden moet blijven.

U deelde schriftelijk mee dat u niet kon terugkeren naar Syrië omwille van de actuele veiligheidssituatie. Voorts gaf u aan dat u vreest gerekruteerd te worden door het Syrische leger, dat u geen familie meer hebt in Syrië, dat uw moeder en zus actueel in Turkije zijn, dat u intussen een nieuwe partner hebt in België die zwanger is, en dat u ook werkt in België. U voegde kopieën van de volgende documenten toe: de Turkse 'kimlik' van uw moeder en zus [D.]; de Belgische verblijfstitels van uw kinderen [K.] en [B.], van uw broers [Ba.] en [A.] en van uw partner [N. A.]; en documenten in verband met uw werk in België.

Op 11 oktober 2023 organiseerde het CGVS een persoonlijk onderhoud zodat u ook mondeling kon toelichten waarom uw status moet worden behouden en waarom u niet kan teruggeleid worden naar Syrië. U verwees naar dezelfde motieven als hierboven. U voegde toe dat uw partner [N. A.] intussen bevallen is van jullie dochter en dat zowel [N.] als uw dochter de Belgische nationaliteit bezitten.

B. Motivering

U werd erkend als vluchteling op 16 juni 2015. Deze vluchtelingenstatus dient evenwel te worden ingetrokken om de hieronder uiteengezette redenen.

Artikel 55/3/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van een vreemdeling die op grond van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/2 verwijst naar artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, dat bepaalt: " De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat:

c) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties."

Personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie genoemde misdrijven of handelingen moeten eveneens van de vluchtelingenstatus worden uitgesloten.

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij internationaal terrorisme. Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausules worden onderzocht.

Op het vlak van asiel zijn daden van internationaal terrorisme "handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van

het Handvest van de Verenigde Naties". Dit wordt bevestigd in de resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties betreffende maatregelen tot uitbanning van internationaal terrorisme.

In het arrest Lounani van 31 januari 2017 verduidelijkt het Hof van Justitie dat de toepassing van een uitsluitingsclausule niet afhankelijk is van het plegen van een terroristisch misdrijf. Zo oordeelde het Hof dat "daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep [...] een rechtvaardiging kunnen vormen voor de uitsluiting van de vluchtelingenstatus, ook al wordt niet aangetoond dat de betrokkene een terroristische daad heeft gepleegd dan wel daartoe een poging heeft ondernomen of daarmee heeft gedreigd" (HvJ 31/01/2017 (GK), Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen t. M. Lounani, C-573/14, § 79). Het Hof merkt in dit verband op dat daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep betrekking kunnen hebben op een brede waaier aan gedragingen van uiteenlopende ernst, voor zover een individuele beoordeling van specifieke feiten heeft plaatsgevonden (ibid, § 71).

De feiten die u heeft gepleegd omvatten actief lidmaatschap van een terroristische groep en inbreuken op de bankwet.

Uit het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, dd. 2 december 2021, blijkt dat u voor deze feiten definitief werd veroordeeld.

De rechtbank oordeelde dat u zich schuldig heeft gemaakt aan het financieren van de activiteiten van terroristische groepen door mee te werken aan een betalingssysteem dat werkzaam is in gebieden die volledig gecontroleerd werden door terroristische groepen. De rechtbank oordeelde dat u hierdoor deze terroristische groepen ondersteunde. (vonnis, p. 7).

Het vonnis geeft aan dat uit uw strafdossier blijkt dat gelden werden overgemaakt aan 'Foreign Terrorist Fighters' (FTF) in Syrië en/of naar gebieden die onder controle stonden van Islamitische Staat (IS), Jabhat al-Nusra en het latere Hayat Tahrir al-Sham.

Het vonnis stelt dat er geen redelijke betwisting over kan bestaan dat deze organisaties terroristische groepen zijn die in Syrië veel slachtoffers onder de burgerbevolking hebben gemaakt door aanslagen en executies, waaronder vele vrouwen en kinderen. Andersgelovigen zijn de eerste slachtoffers. Deze terroristische groepen staan voor extreem geweld, gruwel en terreur. De mensen die onder deze terreur leven kennen geen vrijheid. Bovendien is IS rechtstreeks en onrechtstreeks verantwoordelijk voor diverse aanslagen wereldwijd, ook in ons land. Door de Verenigde Naties (VN) en de meeste landen in de wereld worden deze organisaties beschouwd als terroristische organisaties. Hun doctrine is het gewelddadig jihadistisch salafisme. De aanhangers van deze organisaties volgen deze doctrine en staan dus achter deze extremistische gewelddadige interpretatie van de islam.

In het vonnis staat weergegeven dat u in contact stond met naaste familieleden van FTF in Syrië, waarvan verschillende reeds in België veroordeeld werden voor terrorisme. Deze gesprekken hadden betrekking tot uw rol in het hawala-bankieren.

Dit betalingssysteem is een ondergronds betalingssysteem dat elke controle door de overheid onmogelijk maakt, waardoor het systeem bij uitstek dienst om illegale gelden over te maken, wit te wassen of bepaalde betalingen te onttrekken aan het toezicht oog van instanties die de financiële transacties moeten controleren. Door het typisch kenmerk van het verdoken karakter van deze vorm van bankieren is het zeer moeilijk om daadwerkelijk de bestemmingen van de transacties te traceren.

Omwille van voorgaande werd u definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel 5 jaar behalve voorlopige hechtenis.

Er dient bovendien te worden gewezen op het internationale karakter van de door u gestelde daden. U financierde vanuit België immers activiteiten van terroristische groeperingen die actief waren en zijn in Syrië waaronder ook IS die rechtstreeks en onrechtstreeks verantwoordelijk gesteld kunnen worden voor diverse aanslagen wereldwijd.

Gelet op het voorgaande moet dan ook worden geconcludeerd dat de bewuste handelingen in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde naties.

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een individuele verantwoordelijkheid heeft in deze handelingen.

Uit het vonnis blijkt onomstotelijk dat u aan de desbetreffende daden, in casu de financiering van terroristische groepen, heeft deelgenomen door mee te werken aan een betalingssysteem waarbij gelden werden overgemaakt aan FTF in Syrië en/of naar gebieden die onder controle stonden van Islamitische Staat (IS), Jabhat al-Nusra en het latere Hayat Tahrir al-Sham. Hierdoor ondersteunde u deze terroristische groepen. U stond in contact met naaste familieleden van FTF in Syrië, waarvan verschillende reeds in België veroordeeld werden voor terrorisme. Deze gesprekken hadden betrekking tot uw rol in het hawala-bankieren.

Ter herinnering: de uitsluiting is van toepassing op de daders van uitsluitbare handelingen, maar ook op personen die daartoe aanzetten of er anderszins aan deelnemen (zie artikel 55/2 en 55/4 van de wet van 15/12/80). Een substantiële bijdrage aan het misdrijf is voldoende.

Het CGVS acht het geloofwaardig dat u deze feiten heeft gepleegd of er een bijdrage aan heeft geleverd. Uit het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, dd. 2 december 2021, blijkt immers dat u voor deze feiten definitief werd veroordeeld.

Er dient ook te worden vastgesteld dat u intentioneel en met kennis hebt gehandeld.

Uit het vonnis blijkt dat u zeer actief was in het overmaken van gelden naar gebieden in Syrië, die op die momenten onder controle stonden van één van de hogervermelde terroristische groepen en/of naar plaatsen in Syrië waar op dat ogenblik deze terroristische groepen zeer actief waren. Uit afgeluisterde gesprekken blijkt dat er ook gesproken wordt over het wisselkantoor Al Haram en dit wisselkantoor stond heel dicht bij Islamitische Staat.

Hoewel uit het strafonderzoek blijkt dat u en de mensen met wie u samenwerkte in de keten van het hawala-bankieren zich niet veel vragen stelden waar de gelden daadwerkelijk terecht kwamen, stelt het vonnis dat u wist dat de gelden die u overmaakte naar gebieden die gecontroleerd werden door hoger vermelde terroristische groepen of waar deze terroristische groepen zeer actief waren, verkeerdelijk aangewend worden en dienen om terrorisme rechtstreeks of onrechtstreeks te ondersteunen (vonnis p. 7).

U stelde zich geen vragen en beschouwde elke verrichting die u kon uitvoeren als een opportuniteit om geld te verdienen zonder zich vragen te stellen over wat er met die bedragen gebeurde. In het vonnis wordt gesteld dat u zich op deze manier wel degelijk schuldig hebt gemaakt aan het financieren van de activiteiten van terroristische groepen. Door mee te werken aan een betalingssysteem dat werkzaam is in gebieden die volledig gecontroleerd worden door terroristische groepen, ondersteunde u deze terroristische groepen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid te worden uitgesloten van internationale bescherming wegens de bovengenoemde feiten. De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid zou treffen. U verklaarde dat u niet op de hoogte was dat de gelden 'naar radicalen' werden gestuurd (CGVS, p. 2). Aangezien in het vonnis duidelijk wordt vooropgesteld dat u wel degelijk op de hoogte was dat de gelden die u overmaakte naar gebieden die gecontroleerd werden door hoger vermelde terroristische groepen of waar deze terroristische groepen zeer actief waren, verkeerdelijk aangewend worden en dienen om terrorisme rechtstreeks of onrechtstreeks te ondersteunen, kan uw bewering niet worden weerhouden.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u schuldig bent aan handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Bijgevolg dient uw vluchtelingenstatus te worden ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, §2, 1° en 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en artikel 1F van de Vluchtelingenconventie.

De documenten die u hebt neergelegd, werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling. De Turkse 'kimlik' van uw moeder en zus [D.]; de Belgische verblijfstitels van uw kinderen [K.] en [B.], van uw broers [Ba.] en [A.] en van uw partner [N. A.]; en documenten in verband met uw werk in België vormen louter een aanwijzing voor uw identiteit en de identiteit van bepaalde familieleden en het feit dat u werkt in België. Deze stukken tonen op geen enkele wijze aan dat u onterecht wordt uitgesloten van internationale bescherming.

Wanneer de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt op basis van artikel 55/3/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet, is hij overeenkomstig artikel 55/3/1, §3 verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

1.2. Over de gegevens van de zaak

De commissaris-generaal heeft middels haar nota met opmerkingen van 7 maart 2024 de Raad verzocht om de zaak met rolnummer RvV 310 278 te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesesememorie wenst neer te leggen of de synthesesememorie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het proceduristuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesesememorie zal neerleggen of van de synthesesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de proceduristukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

De verzoekende partij heeft in de zaak met rolnummer 310 278 de Raad echter op 26 maart 2024 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van de verzoekende partij wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2.

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij verwijst en citeert de toepasselijke rechtsregels en rechtspraak en stelt dat volgens het Hof van Justitie de betrokkene individueel verantwoordelijk moet worden gesteld voor de handelingen van de betrokken organisatie. Dit betekent dat de betrokkene een substantiële bijdrage heeft geleverd aan terroristische activiteiten wetende dat haar gedrag het misdrijf vergemakkelijkte. Uit het vonnis van 2 december 2021 van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen blijkt geenszins dat haar gedrag het misdrijf vergemakkelijkte, noch dat ze individueel verantwoordelijk kan gesteld worden voor handelingen gesteld door de betrokken organisatie. Ze verklaart dat ze via het hawala-bankieren geld overgemaakt heeft naar Syrië zonder zich vragen te stellen waar deze gelden daadwerkelijk terecht kwamen en beschouwde volgens het vonnis elke verrichting als een opportuniteit om geld te verdienen zonder zich vragen te stellen over wat er met die bedragen gebeurde. Volgens de rechtbank heeft ze door mee te werken aan een betalingssysteem dat werkzaam is in gebieden die volledig gecontroleerd worden door terroristische groepen, deze groepen ondersteund. Ze meent dan ook dat de voorwaarde die opgelegd wordt door het Hof van Justitie, namelijk het aanwezig zijn van individuele verantwoordelijkheid voor handelingen door een terroristische organisatie en het leven van een substantiële bijdrage aan terroristische activiteiten wetende dat haar gedrag het misdrijf vergemakkelijkte, niet aanwezig is. Ze heeft geenszins een substantiële of wezenlijke bijdrage geleverd in de wetenschap dat haar handelen of haar verzuim het misdadig gedrag faciliteerde. Ze heeft enkel vanuit geldgewin gehandeld en beseft geenszins dat haar handelen het misdadig gedrag van de terroristische organisatie faciliteerde, althans volgens de rechtbank. Ze stelt dat de commissaris-generaal niet kan worden bijgetreden in diens besluit dat de door haar gestelde daden kunnen worden beschouwd als ernstige niet-politieke misdrijven in de zin van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag.

2.3. De verzoekende partij brengt verder naar voor dat artikel 55/5/1 van de Vreemdelingenwet werd ingevoegd bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de Vreemdelingenwet om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen om internationale bescherming. *In casu* verleende de staatsveiligheid evenwel een advies over haar waarin duidelijk werd gesteld dat er van haar zelf geen terroristische dreiging uitgaat en ze zelf niet direct betrokken is bij extremistische of terroristische activiteiten. Ook het feit dat ze veroordeeld werd tot een gevangenisstraf en geldboete met uitstel wijst op het feit dat de rechtbank rekening heeft gehouden met het gegeven dat ze niet individueel verantwoordelijk was voor de activiteiten van een terroristische organisatie noch een substantiële bijdrage heeft geleverd aan terroristische activiteiten. Ze heeft ook geenszins een substantiële of wezenlijke bijdrage geleverd in de wetenschap dat haar handelen of haar verzuim te handelen het misdadig gedrag faciliteerde. Ze meent dat de commissaris-generaal hier geen rekening mee gehouden heeft en hiermee dan ook het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

2.4. Ze stelt verder dat het tweede onderdeel van de bestreden beslissing voortvloeit uit artikel 57/6, eerste lid van de van Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/3/1, § 3 van de Vreemdelingenwet. Conform artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet moet de commissaris-generaal, wanneer hij de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/2 uitgesloten wordt of had moeten zijn, in het kader van haar beslissing een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel

met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel ten aanzien van de verzoekende partij niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat ze direct noch indirect mag worden teruggedraaid naar Syrië nu dit zou kunnen leiden tot een schending van het non-refoulementbeginsel. Ze oppert dat haar opnieuw de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend aangezien uit het advies van de commissaris-generaal blijkt dat haar leven in haar land van herkomst nog steeds in gevaar is.

2.5. De verzoekende partij vraagt haar verzoek strekkende tot hervorming ontvankelijk en gegrond te verklaren en diengevolgens de beslissing van de commissaris-generaal tot intrekking van de vluchtelingenstatus van 27 december 2023 te hervormen en haar opnieuw de vluchtelingenstatus toe te kennen.

2.6. De verzoekende partij voegt ter staving van haar beroep een advies van de staatsveiligheid toe.

3. Nota met opmerkingen

De Raad ontvangt vanwege de commissaris-generaal een nota met opmerkingen van 7 maart 2024 overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

4. De aanvullende nota

Tijdens de zitting van 28 november 2024 legt de verzoekende partij de volgende stukken neer:

- een correctioneel vonnis van 2 december 2021;
- de geboorteakte van haar dochter N.;
- een vonnis van de familierechtbank van Oost-Vlaanderen betreffende het ouderlijke gezag en het verblijfsrecht.

5. Beoordeling

5.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

5.2. Overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van diezelfde wet in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, §§ 1 en 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.”

Artikel 55/3/1, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”

In de bestreden beslissing komt de commissaris-generaal tot de conclusie dat de vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken omdat de verzoekende partij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, maar wordt er geadviseerd dat een verwijderingsmaatregel wat haar betreft niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.3. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus, in toepassing van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling

dat *in casu* de verzoekende partij een gevaar vormt voor de samenleving omdat zij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De wetgever heeft de begrippen 'bijzonder ernstig misdrijf' en 'gevaar voor de samenleving' niet gedefinieerd in artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. De wil van de wetgever dient bijgevolg afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden.

De memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming zet op omstandige wijze uiteen dat het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' geenszins beperkt is tot 'misdaden' in de zin van het Belgisch Strafwetboek:

"Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip "crime", en niet "infraction". In de Belgische context verwijst het begrip "crime" op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip "infraction". Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen "crimes" in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als "bijzonder ernstig"." (zie wetsontwerp, *Parl.St. Kamer* 2014-2015, nr. 54-1197/001, p. 16-17). Voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' gaf de staatssecretaris er immers *"de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten"* (zie verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, *Parl.St. Kamer* 2014-2015, nr. 54-1197/003, p. 24-25). Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een 'misdaad' in de zin van het Belgisch Strafwetboek en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het zijn de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor de verzoeker veroordeeld werd die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf'.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf en de werkelijk geleden schade, alsook met de opgelegde straf en de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen. Uit de tekst van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet omvat de hypothesen waarin de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus volgens de richtlijn 2011/95 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn) kan of moet intrekken. Dit artikel vormt de omzetting van artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn en dient aldus richtlijnconform te worden toegepast.

Artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn, dat handelt over de intrekking, beëindiging of weigering tot verlenging van de vluchtelingenstatus, bepaalt in zijn vierde en zesde lid als volgt:

"4. De lidstaten kunnen de door een regerings-, administratieve, rechterlijke of quasi-rechterlijke instantie aan een vluchteling verleende status intrekken, beëindigen of weigeren te verlengen wanneer:

a) er goede redenen bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van de lidstaat waar hij zich bevindt;

b) hij een gevaar vormt voor de samenleving van die lidstaat, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

[...]

6. Personen op wie lid 4 of lid 5 van toepassing is, genieten de rechten die zijn vastgelegd in de artikelen 3, 4, 16, 22, 31, 32 en 33 van het Verdrag van Genève of daarmee vergelijkbare rechten, voor zover zij in de lidstaat aanwezig zijn."

5.4. De cumulatieve aard van de door het Unierecht gestelde voorwaarden om tot intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan

Het Unierecht voorziet in de mogelijkheid tot intrekking van de vluchtelingenstatus wanneer de vluchteling een gevaar vormt voor de samenleving van de lidstaat waar hij zich bevindt, omdat hij definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf.

Artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn bepaalt immers dat de lidstaten de aan een vluchteling verleende status kunnen intrekken (beëindigen of weigeren te verlenen) wanneer hij een gevaar vormt voor de samenleving waar hij zich bevindt, omdat hij veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft in arrest XXX/Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2023 in de zaak C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542 – en hernomen in arrest Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/M.A. van 6 juli 2023 in de zaak C-402/22, ECLI:EU:C:2023:543 en arrest Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/A.A. in de zaak C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540 beiden van diezelfde datum – geoordeeld dat de vluchtelingenstatus op grond van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn alleen kan worden ingetrokken wanneer aan twee afzonderlijke, cumulatieve voorwaarden is voldaan. Zo moet de verzoeker definitief zijn veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf én dient te worden aangetoond dat deze een gevaar vormt voor de samenleving van de lidstaat waar hij zich bevindt. De omstandigheid dat aan één van deze twee voorwaarden is voldaan volstaat aldus niet om aan te tonen dat ook aan de tweede voorwaarde is voldaan. Het enkele feit dat de verzoeker definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf volstaat niet om aan te tonen dat er sprake is van een bedreiging voor de samenleving van de lidstaat waar deze zich bevindt (punt 43-45).

Verder verduidelijkt het Hof van Justitie in voormeld arrest van 6 juli 2023 dat de verwerende partij, respectievelijk de Raad voor de toepassing van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn moeten vaststellen dat de bedreiging die de verzoeker vormt in de zin van dat artikel reëel, actueel en voldoende ernstig is. Het Hof voegt hieraan toe dat het aan de bevoegde autoriteit toekomt om voor elk individueel geval alle omstandigheden van het specifieke geval te onderzoeken. Bovendien moet de intrekking van de vluchtelingenstatus een aan die bedreiging evenredige maatregel zijn.

5.5. *In casu* ligt de bewijslast bij de commissaris-generaal die zich op een uitzonderingssituatie beroept. Hierbij dient de commissaris-generaal een zorgvuldig onderzoek te voeren.

In punt 62 van het arrest van het Hof van Justitie van het arrest van 6 juli 2023, C-8/22 onderstreept het Hof dat: *“In deze context, en met name gelet op het feit dat artikel 45, lid 3, van richtlijn 2013/32 bepaalt dat het besluit van de bevoegde autoriteit tot intrekking van de internationale bescherming vermeldt op welke feitelijke en juridische argumenten het is gebaseerd, moet de bevoegde autoriteit over alle relevante informatie beschikken en in het licht van die informatie zelf alle specifieke omstandigheden van het geval beoordelen, teneinde de strekking van haar besluit te bepalen en dit volledig te motiveren [zie in die zin arrest van 22 september 2022, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság e.a., C-159/21, EU:C:2022:708, punt 80].”*

Daarenboven bepaalt artikel 49, § 2, derde lid van de Vreemdelingenwet dat: *“De minister of zijn gemachtigde zendt onverwijld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elk element in zijn bezit over dat een beslissing tot intrekking op basis van artikel 55/3/1 zou kunnen rechtvaardigen. Behoudens uitdrukkelijke aanwijzing in die zin, vormt het verzenden van dergelijke elementen geen vraag tot intrekking van het statuut in de zin van het tweede lid.”*

5.6. De eerste voorwaarde van de definitieve veroordeling voor een ‘bijzonder ernstig misdrijf’

5.6.1. Het Hof van Justitie spreekt zich in het arrest Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/M.A. van 6 juli 2023, in de zaak C-402/22, ECLI:EU:C:2023:543 – onder meer – uit over de vraag wat verstaan moet worden onder een definitieve veroordeling voor een ‘bijzonder ernstig misdrijf’ in de zin van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn en aan de hand van welke criteria een misdrijf als zodanig, te weten ‘bijzonder ernstig’, kan worden aangemerkt.

Het Hof van Justitie oordeelde in dit verband dat artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn alleen kan worden toegepast op een verzoeker die definitief is veroordeeld voor een misdrijf dat gezien de *“specifieke kenmerken”* ervan kan worden geacht *“uitzonderlijk ernstig”* te zijn, in die zin dat het behoort tot *“de misdrijven die de rechtsorde van de betrokken samenleving het meest aantasten”*. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de keuzen die in het kader van het strafrechtstelsel van de betrokken lidstaat zijn gemaakt met betrekking tot de aanduiding van de misdrijven die de rechtsorde van de samenleving het meest aantasten (punt 37-38).

Het Hof van Justitie wees er in voornoemd arrest op dat, aangezien artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn ziet op een definitieve veroordeling voor een ‘bijzonder ernstig misdrijf’ in het enkelvoud, en zij strikt moet worden uitgelegd aangezien zij een afwijking vormt van de in artikel 13 van voormelde richtlijn geformuleerde regel dat de lidstaten de vluchtelingenstatus verlenen aan derdelanders die voldoen aan de voorwaarden om als vluchteling te worden beschouwd (zie naar analogie HvJ 13 september 2018, Ahmed, C-369/17, ECLI:EU:C:2018:713, punt 52), de toepassing ervan alleen gerechtvaardigd kan zijn in

geval van een definitieve veroordeling voor een misdrijf dat afzonderlijk beschouwd onder het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' valt, hetgeen veronderstelt dat het van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde van de betrokken samenleving het meest aantasten, met dien verstande dat deze mate van ernst niet kan worden bereikt door een cumulatie van afzonderlijke strafbare feiten die op zichzelf geen bijzonder ernstig misdrijf vormen (punt 27 en 39).

Bovendien, aldus het Hof van Justitie, moet bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf waarvoor de verzoeker is veroordeeld rekening worden gehouden met "*alle omstandigheden van het betrokken geval*". In dit verband is de motivering van de veroordeling van aanzienlijk belang voor de vaststelling van die omstandigheden, voor zover daarin uitdrukking wordt gegeven aan de beoordeling door de bevoegde strafrechter van het gedrag van de verzoeker (punt 40).

Onder de andere omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling of een misdrijf de vereiste uitzonderlijke ernst bereikt, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde van de betrokken samenleving het meest aantasten, zijn naar het oordeel van het Hof van Justitie voorts vooral de aard en de hoogte van de op het misdrijf gestelde straf – en *a fortiori* van de daadwerkelijk opgelegde straf – van essentieel belang (punt 41).

Alleen een misdrijf dat een grond vormde om een straf op te leggen die in het licht van de in de betrokken lidstaat gebruikelijke strafmaat bijzonder zwaar is, kan worden beschouwd als een 'bijzonder ernstig misdrijf' in de zin van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn (punt 42).

Naast de straf die op een misdrijf staat en de feitelijk opgelegde straf dient volgens het Hof van Justitie verder rekening te worden gehouden met de aard van het gepleegde misdrijf, voor zover daaruit blijkt in welke mate de rechtsorde van de betrokken samenleving is aangetast, en met alle omstandigheden rond het plegen van het misdrijf, onder meer eventuele verzachtende of verzwarende omstandigheden, de vraag of het misdrijf al dan niet opzettelijk is gepleegd en de aard en de omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade (punt 43).

De aard van de strafprocedure die wordt toegepast om het betrokken misdrijf te bestraffen kan luidens het Hof van Justitie eveneens van belang zijn, meer bepaald indien deze een afspiegeling vormt van de ernst die de met de strafrechtelijke vervolging belaste autoriteiten aan dat misdrijf hebben toegekend. Daarentegen kan geen rekening worden gehouden met de eventuele weerklank van het betrokken misdrijf in de media of bij het publiek, gelet op het feit dat een dergelijke omstandigheid wezenlijk subjectief en bijkomstig van aard is (punt 44-45).

Gelet op hetgeen voorafgaat dient de eerste, afzonderlijke Unierechtelijke voorwaarde om de vluchtelingenstatus te kunnen intrekken, conform voornoemd arrest van het Hof van Justitie van 6 juli 2023 in de zaak C-8/22 aldus te worden opgevat dat er sprake moet zijn van een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf dat gezien de kenmerken ervan van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde van de betrokken samenleving het meest aantasten. Om te beoordelen of een misdrijf waarvoor de betrokken definitief is veroordeeld van een dergelijke ernst is moet rekening gehouden worden met de op dat misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf, de aard van het misdrijf, eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden, de vraag of het misdrijf al dan niet opzettelijk is gepleegd, de aard en de omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade alsmede met de voor de bestraffing van het misdrijf gevolgde procedure (punt 48 en HvJ 6 juli 2023, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/A.A., nr. C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540, punt 30).

Aangezien, zo weze herhaald, bij de beoordeling van het betrokken misdrijf rekening moet worden gehouden met alle specifieke omstandigheden van het betrokken geval zijn de hiervoor weergegeven beoordelingscriteria niet uitputtend en kunnen zij in voorkomend geval worden aangevuld met verdere criteria (punt 46).

5.6.2. De tweede voorwaarde van het 'gevaar voor de samenleving' van de lidstaat waarin de verzoeker zich bevindt

De rechtspraak van het Hof van Justitie geeft echter aan dat het begrip 'gevaar voor de samenleving' veronderstelt dat er sprake is van een reële (werkelijke), actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Aldus dient rekening te worden gehouden met het persoonlijk gedrag van de verzoeker. Bij de beoordeling of er sprake is van een dergelijke bedreiging dienen de verwerende partij en de Raad rekening te houden met alle omstandigheden van het betrokken individuele geval (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 47-65; HvJ 6 juli 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/M.A., C-402/22, ECLI:EU:C:2023:543, punt 54; HvJ 6 juli 2023, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/AA, C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540, punt 32).

Voorts impliceert in het algemeen de vaststelling van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving weliswaar dat bij verzoeker een neiging bestaat om het gedrag dat die bedreiging vormt in de toekomst te handhaven, maar het kan ook zo zijn dat het enkele feit van het gedrag in het verleden voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging (HvJ 6 juli 2023, XXX/tegen commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 63; HvJ 2 mei 2018, K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie en H. F./Belgische Staat, gevoegde zaken C-331/16 en C-366/16, ECLI:EU:C:2018:296, punt 56). Hieromtrent heeft het Hof van Justitie in eerdere rechtspraak geoordeeld dat dit onder meer het geval is wanneer het gedrag van de verzoeker aantoonbaar is dat hij van een houding getuigt die de in de artikelen 2 en 3 van het Verdrag van de Europese Unie bedoelde fundamentele waarden als de menselijke waardigheid en de mensenrechten aantast, wat op zich een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan opleveren (*mutatis mutandis* HvJ 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, punt 60). Deze rechtspraak heeft het Hof van Justitie ontwikkeld in het kader van de Burgerschapsrichtlijn, doch kan voor de toepassing van de interpretatie van de Kwalificatierichtlijn hiernaar verwezen worden, daar het Hof van Justitie eveneens verwijst naar voormeld arrest in punt 67 van C-8/22. Echter, motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd. Aldus dient er in principe een inschatting gemaakt te worden van een toekomstig gedrag van de verzoeker. Het feit dat de verzoeker definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf is van bijzonder belang, aangezien de Uniewetgever specifiek heeft verwezen naar het bestaan van een dergelijke veroordeling en deze, afhankelijk van de omstandigheden rond het plegen van dat misdrijf, kan bijdragen tot de vaststelling van het bestaan van een reële en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de Belgische samenleving van de betrokken lidstaat (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 63). Het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling doet bijgevolg slechts ter zake voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, blijkt dat er sprake is van persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging voor de samenleving vormt.

Wat in het bijzonder het actuele karakter van een dergelijke bedreiging betreft, volgt uit de rechtspraak van het Hof dat deze gevolgtrekking niet automatisch, louter op basis van het strafblad van de verzoeker, kan worden gemaakt (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 64; HvJ 13 september 2016, Secretary of State for the Home Department/CS, C-304/14, ECLI:EU:C:2016:674, punt 41). Er kan geen stelselmatige en automatische koppeling worden gemaakt tussen een strafrechtelijke veroordeling tot een bijzonder ernstig misdrijf en de intrekking van de vluchtelingenstatus. Wanneer de verzoeker geen redenen aandraagt waarom hij niet langer een bedreiging voor de samenleving vormt, mag de verwerende partij niet zonder meer aannemen dat uit het bestaan van een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf blijkt dat de verzoeker een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de Belgische samenleving van de lidstaat waar hij zich bevindt (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 65).

Bovendien, hoe meer tijd er is verstreken tussen het tijdstip van de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf en de beslissing tot intrekking, des te meer moeten de verwerende partij, respectievelijk de Raad rekening houden met ontwikkelingen die zich na het plegen van een dergelijk misdrijf hebben voorgedaan, om te bepalen of er op de dag waarop er uitspraak wordt gedaan over de eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus sprake is van een reële en voldoende ernstige bedreiging (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 64). Zo kunnen elementen die betrekking hebben op de strafuitvoering van belang zijn bij de inschatting van de bedreiging (*mutatis mutandis* HvJ 13 september 2016, Alfredo Rendón Marín/Administración del Estado, C-165/14, ECLI:EU:C:2016:675, punt 65). De eventuele uitzonderlijke ernst van de betrokken handelingen kan echter, ook na een betrekkelijk lang tijdsverloop, het voortbestaan van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving inhouden (*mutatis mutandis* HvJ 2 mei 2018, K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie en H. F./Belgische Staat, gevoegde zaken C-331/16 en C-366/16, ECLI:EU:C:2018:296, punt 58).

5.6.3. De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat de staatsveiligheid een advies betreffende haar heeft gegeven waarin wordt gesteld dat van haar zelf geen terroristische dreiging uitgaat en dat de verzoekende partij zelf niet betrokken is bij extremistische of terroristische activiteiten. Ze wijst ook op het feit dat ze slechts werd veroordeeld tot een gevangenisstraf en geldboete met uitstel.

De verzoekende partij werd veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen op 2 december 2021 omdat ze heeft deelgenomen aan de activiteiten van een terroristische groep en overtredingen van bestaande reglementeringen betreffende financiële transacties. Ze werd hierbij veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar en een geldboete van 8000 euro. Deze straffen werden met uitstel van tenuitvoerlegging opgelegd wat betreft haar opgelegde gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis en wat betreft de geldboete voor een

termijn van drie jaar. De tenuitvoerlegging met uitstel werd gedaan gelet op de persoonlijkheid van de verzoekende partij en de kans op verbetering en maatschappelijke integratie. De verzoekende partij is tevens vader van 7 kinderen. Ze is getrouwd met de moeder van haar zes kinderen maar leeft er feitelijk gescheiden van. Ze heeft op heden geen relatie meer met de moeder van haar jongste kind. Betreffende haar jongste kind voegt ze een vonnis van 22 juni 2024 toe van de rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen, afdeling Gent. In dit vonnis vraagt de moeder de exclusieve uitoefening van de ouderlijk gezag maar de verzoekende partij verzet zich hiertegen. Ze voert hierin aan dat ze wel degelijk begaan is met de gezondheidstoestand van haar kind, ze steeds regelmatig aanwezig was in het UZ Gent voor onderzoeken, opnames en controles en dat ze haar vaderrol effectief ter harte wil nemen. De rechtbank heeft vervolgens een maatschappelijk onderzoek bevolen maar besluit voorlopig dat het ouderlijk gezag door beide ouders moet worden blijven uitgeoefend en dat haar jongste dochter elke zaterdagmiddag bij haar zal verblijven. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift tevens een document toe afkomstig van de Veiligheid van de Staat. Hierin staat te lezen dat er geen indicaties zijn waaruit zou blijken dat er een directe terroristische dreiging uitgaat van de verzoekende partij of dat de Veiligheid van de Staat over informatie beschikt waaruit zou blijken dat ze zelf betrokken zou zijn bij extremistische of terroristische activiteiten.

Na een grondige lezing van de motivering van de bestreden beslissing, de notities van het persoonlijk onderhoud en alle andere stukken die werden toegevoegd aan het administratief dossier, dient te worden besloten dat er op heden te weinig informatie voorligt om uit te maken of de verzoekende partij voldoet aan de tweede voorwaarde die nodig is om haar vluchtelingenstatus in te trekken. Er ligt dus op heden te weinig informatie voor om te besluiten dat de verzoekende partij kan beschouwd worden als een "*gevaar voor de samenleving*" en er sprake is van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Gelet op de hierboven aangehaalde elementen onder meer het document van de Staatsveiligheid waarin valt te lezen dat er geen indicatie is dat er een directe terroristische dreiging uitgaat van de verzoekende partij of dat ze betrokken is bij extremistische of terroristische activiteiten en het vonnis van 22 juni 2024 van de rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, dringt zich een verder onderzoek op ten einde te kunnen bepalen of de verzoekende partij een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de samenleving vormt.

5.6.4. In acht genomen wat voorafgaat, is een nader onderzoek aangewezen. Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en aangezien de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 december 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend vijftieng door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS